

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/724/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204165
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615204165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľa: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného spoločnosťou advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 47 253 428, proti odporcom: v rade 1/ M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S., X. S. XXXX/XX, v rade 2/ V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S., X. S. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 1.433,48 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/151/2015-129 zo dňa 2. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, ako i vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním nenapadnutom, ktorým konanie o zaplatenie 150 Eur zastavil a vo výroku, ktorým súd uložil odporcom zaplatiť navrhovateľovi sumu 473,46 Eur a povolil im ju splatiť v splátkach po 50 Eur, ponecháva rozsudok okresného súdu **nedotknutý.**

Odporcom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o zaplatenie 150 Eur zastavil, odporcom uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 473,46 Eur, ktorú sumu povolil splácať v 50 Eur mesačných splátkach. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal. V zmluve uzavretej medzi pôvodným veriteľom a odporkyňou 1./ absentuje podstatná náležitosť, a to údaj o RPMN (podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporcom bolo povolené prečerpanie do výšky úverového rámca 825,89 Eur, ktorý odporcovia 1./, 2./ naposledy prekročili v roku 2011, kedy bol zostatok na ich účte 857,70 Eur, následne po vykonaní ďalších úhrad, naposledy dňa 11. 10. 2011 vo výške 80 Eur, zostatok na účte odporcov predstavoval mínus 683,46 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bola zo strany odporcov 1./, 2./ uskutočnená úhrada 2 x po 20 Eur, dňa 12. 07. 2013 a 13. 08. 2013 a po postúpení pohľadávky na navrhovateľa k úhrade sumy 20 Eur dňa 12. 12. 2014. Po podaní žaloby na súd odporcovia 1./, 2./ uhradili spolu 150 Eur, v ktorej časti zobrať navrhovateľ späť, v ktorej časti súd konanie zastavil. Zostávalo tak uhradiť 473,46 Eur (683,46 - 210 Eur), v ktorej časti súd návrhu vyhovel. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcom 1./, 2./ súdom priznanú sumu splácať v 50 Eur mesačných splátkach a v zostávajúcej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcom 1./, 2./, ktorí mali prevažný úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ, a to vo výroku, ktorým súd návrh v časti zamietol. Mal za to, že ust. § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 sa na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty nevzťahuje. Z komentára k bodu 5 Osobitnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 264/2006 Z.z. vyplýva, že pod úverom formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty sa rozumie najmä poskytnutie kontokorentného úveru. Z uvedeného mal za to, že ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch sa na predmetný právny vzťah nevzťahujú. Súd pri vyhodnocovaní aplikácie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch nepostupoval správne. Poukázal aj na to, že začatím splácania uplatneného nároku odporcovia tento nárok v celkom rozsahu uznali. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa odporcovia nevyjadрили.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok v napadnutej časti ohľadne výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol ako i vo výroku o trovách konania podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, odvolaním nenapadnutom ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade odvodzoval navrhovateľ uplatnený nárok zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej medzi účastníkmi dňa 26.7.2002. Na základe tejto zmluvy a po splnení podmienok pre poskytnutie povoleného prečerpania v zmysle obchodných podmienok navrhovateľ poskytol odporcovi k jeho bežnému účtu povolené prečerpanie až do výšky 10.000,- Sk a následne dodatkom k tejto zmluve zo dňa 3.11.2003 bol úverový rámec zvýšený na 25.000,- Sk.

Uvedený právny vzťah bolo nutné posúdiť podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006. Uvedená právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere definovanej v Obchodnom zákonníku vytvorenej predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty. Na účely výkladu uvedeného ustanovenia vychádzal krajský súd z pripomienok Asociácie bánk k návrhu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zo dňa 25.11.2005 (nakoľko dôvodová správa k označenému ustanoveniu podrobnejšie informácie neobsahovala), z ktorej vyplýva, že „preddavok na bežný účet je v praktickom slova zmysle poskytnutý spotrebiteľský úver na účet klienta (banka na účet 'pripíše' príslušný objem úveru)...“. Argumentáciu odvolateľa, ktorý poukazoval na to, že práve povolené prečerpanie poskytnuté odporcom znamená „úver formou preddavku na bežný účet“ podľa uvedeného ustanovenia

zákona preto odvolací súd neprijal; vychádzal tak z predpokladu, že použitie zákona o spotrebiteľských úveroch je v kontexte posudzovanej veci, keď navrhovateľ umožnil odporcom prečerpať bežný účet, správne.

Pokiaľ aj odporcovia začali splácať uplatnený nárok, neznamená to, že by v celom rozsahu uznali tento nárok. Ani v konaní na súde prvého stupňa nebolo rozporné, že by odporcovia nemali dlh, no súd musel prihliadať na ustanovenia na ochranu spotrebiteľa ex offa a nemohol priznať plnenie v rozsahu, v akom si ho navrhovateľ uplatnil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli úspešní odporcovia, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, resp. ani im žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.